

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia, lat

Mit Postilla litteralis von Nicolaus de Lyra, Expositiones prologorum von Guilelmus Brito, Additiones ad Postillam Nicolai de Lyra von Paulus Burgensis und Replicae contra Burgensem von Matthias Doering

Doering, Matthias

[Lyon], nach 7. Mai 1485, um 1488

Prologus in librum osee prophete

[urn:nbn:de:bsz:31-304045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-304045)

Prologus

Incipit epistola in plogu. rj. pphetarum.

On idē ordo rē. Iste plogus communis est. rj. paruis pphetis r by quatuor pncipales. In prima tangit apud hebreos r. lxx. diuersas ordines pro pphetaz cum dicitur. Hō idē est ordo rē. In secūda

edidit q̄ variū habet modū scribendi. Osee comaticus est rē. In tertia subdit eorum collectio l. vñ ubi. Et quia longū est rē. In quarta distinguunt tempora pphetarum. ibi. Et osee synch: non dicit rē. Hic vsq̄ hō lincē instrum.

b Apd hebreos quos hieron. imitatur.

c Qui est apud nos latinus fm lxx. interpretos. vñ sic gl. Ordo. rj. pphaz fm. lxx. talē osee: amos: michas: iobd: abdias: ionas: naū: abachuc: so pbonias: agge: zacharias: mala chias. Scd by be bicos vero quos hier. sequitur talē ordo osee: iobd: amos: abdias: ionas: michas: naū: abachuc: so pbonias: agge: zacharias: mala chias.

d Unde haec apd hebreos quos sequimur sunt taliter ordinant.

e Sed id qd legitur apud hebreos. f. Hic. in ista trans lante qua modo cōter vñtur ecclesia. g. Dispositi sunt. an. remanentia ista cōter curabat editō. lxx. b. Osee. Sicut a. r. d. v. vii. Saluator: aut saluās interpretatur: dū est iram dei in populū isradem ob crimen ydolatrie pphetasset: domū iude saluē pncipaliter ppter qd scd̄bas rex iuda sublati y dō lis que precederet scrauerat templū dñi purgasse ac purificat semōstrare. i. Comaticus est. interlinearis. i. abbreviator: p qd tangitur pphetas comatis. est dñi coma pncipata planio orō na per minores decisiones: vt orē: genis: oculis: per idē mēris ad dēo quo: forma: mobilitate carēs: ecce quidibet decisio siue particula orōnis parū valet per se. s. oēs insimul aggregare red dunt perfectū sensum. Colō aut est punctata planio fm maiores decisiones que perfectū reddūt sensum sed nō perfectā sententiā sicut dicitur est supra in plogo sup esaā. Dicitur ergo abbreviat rō. q. breues habet clausulas quaz quidibet se nec pfectū sen sum reddūt nec pfectā sententiā. Unde cū dicitur. dixisset. Osee co maticus est. epofuit seplum dicens. k. Et. pro id est.

l. Quasi per sententiā loquēs. licet est quilibet clausula videat ter cōpletā representare sententiā. tamē suspēditur sententiā vsq̄ p cōpletā totalem orōnem. sicut patet in cōstruēde suspēsiua. vbi gra. Osee. i. dicitur. Uadē. ecce. q. vna sententiā. Sumē tibi vxo tū fornicationi. ecce quasi alia sententiā. Et fac filio fornicatū

onum. ecce quasi tertia sententiā. r tamē nondū cōpletur vsq̄ ad finem nō sus cū dicitur. Qu fornicās fornicabit terra a dño. Unde sic intelligē da est glosa que dicit. Comaticus. i. diuisus. supple p clausulas. eo q in singulis clausulis diuersas vel plenas sententiā dicat. i. dicere videat. Aliter epofuit. Et q̄ p sententiā loquēs. i. p fundas r̄ boz intelligē

rias fm q̄ bug. d. sanc. vic. diffinit suam dicit. Onia est profundio: in telligētia quēnti epofitione vel interpretatiōe inuenitur. vide i plogo esa. de col. r. comaticus. m. Jobd planis i pncipis. i. in pncipio: plura ponitur p singulari. Nota q̄ pncipia r in tū differunt. In tū p pte dicitur ante qd nō est aliud. pncipia autē post qd est aliud. r sic medius quodamō dicit pncipia respectu finis r ideo dicitur planus i pncipis. i. in initio r medio. r i fine est difficilis

n. Et vsq̄ inclusive. o. Proprietates. i. pncipios modos scribēdi. p. Esdras scriba. i. Esdre. vij. Ipse esdras as scdit de babilone r ipse scriba veloz. eo q̄ legē moyse cōbustam vel locter repauit. vel quas dam figuras inuenit in hebreo quibus v dociter scribitur.

q. Autumāt. i. putat vel affirmāt. autumo as. dicit putare. affirmare. confidere. r cōponit ab ab. r timos qd est mens. q. a mente scd̄ abet. r inde dicitur hic anima bui. me. estimatio: vnde.

r. O paula r custochy um. de bis inuenies sup in plogo sup iohē v r

Quotienscunq̄ ad decem tribus reditur propheta: sub his nominibus designantur id ē effraiz samaria israeli oseph: aezrael: betbel be thauen: r interdum iacob. Quādo autē ad duas loquitur tribus sub his nominibus semio profer tur id est iuda hierusalē beniamin domus dauid: r interdum iacob. Aliquotiens israel ad totas duodecim tribus refertur. Duplex est apud hebreos sententiā de his q̄ tior versibus: qui in capite sunt prenotati. Pleni q̄ enim dicunt q̄ ab esdra scriba in omnibus pphetis sic fuerit intitulatum: vt prescripto vniuscuiusq̄ nomine propheta cuius sit sequens noscatur. Ipse est autē esdras: qui vltimus prophetarum malachie nomine scribitur Alij vero dicunt q̄ ab ipsis prophetis per spiritum sanctus vt cetera sunt cōscripta.

Incipit prologus in librum osee prophete. Emporibus osee: ioathe achaz r ezechie regum iuda.

sus sine. ad pōtionē istaz m̄stulit dicit. istū libru. s. Admonitas vos volo esse supple b. f. r. Unū libru esse. rj. pphetaz. qui hebrai ceo iaf tarasara. sed quare ē vn̄ liber. in plogo sup libros regū ponit rō. vt. capd hebreos tot essent libri quot sūt littere alphabeti. vel aliter fm yfido. qui ait in. vi. ab. Libri. rj. pphetaz auctoz suoz nob̄ p̄notant. q̄ ppterca dicitur minores eo q̄ fm dōes eoz breues sūt. vñ r p̄ne si sibi manūcē i vno volumie cōtinēt. p̄ p̄ breuitatē suā. S. quērit q̄re libri v. est. m̄dā in numero littere alphabeti. r nō libri noui testi k̄ hōeo q̄ ver̄ r̄sta. sūt initialē r q̄si demōstrale ad nouū. ad qd d̄signā dū cūlibet libro m̄det vnū elēmētū hebraici alphabeti. sicut m̄cl̄ scri bis in plogo sup regū. v. Synch: rōnd. i. cōtēporaneā. a sēn qd est con. r cōronō qd ē rēp. q̄ in alidē ip̄b̄ r sub esd̄ ē regib̄ p̄phauerūt sicut p̄ in titulis eorū dē. r Malachia rō rē. interlinearis. Esdrā fuisse annūm̄ qui veloz scriba fuit istos autē rōs. i. malachia. aggeum r zacharia cōiūgit. q̄ ip̄i p̄phauerūt rē d̄sc̄caidē hierlm. y fuisse ip̄b̄ interlinearis. p̄ reditū de captiuitate. In fine ponit regula p̄ quā scrip̄t qd ip̄b̄ p̄phē singuli p̄phauerūt. cū dicit 3 In quib̄ autē p̄ph̄is ip̄s nō p̄f̄ct in titulo. vos volo admonitas esse. a Sub il lis eos regib̄ p̄phasse. sub quib̄ r bi qui an̄ eos h̄nt titulos. i. reges i nauū notatos p̄phauerūt. Explicat q̄liscūq̄ epofitō istū plogū.

Incipit epistola plogi in Osee propheta. Emporibus osee rē. Iste prologus q̄ pncipaliter p̄ponitur osee duas by particulas pncipales. In puō cōditur quō rpe osee

prophetanie cu dicitur. tepouibus osie etc. In scda pōitur cā motiua que cū ad pphētādū idurū. ibi. De memorato itaqz nūro et cetera. vbi duplex tēgitur inductiua. Primū est malorū culpa et pena illis i ligēda. Secūdu est bonorū bonitas et pmissio illis facta. ibi. domi aut iude. Itē in prima parte scō ep arnis pncipalis pāo tangitur cul pa et signū. iudetur enī ppheta accipere mulie re fornicariā ad dsignā dū spūalē fornicatōne populi israd. Secūdo ponitur signū pene. ibi. Sed cū dē pcepto etc. iudetur enī vocare filiū que genuit iezrabē: ad dsignādū q eadē vin dicta accipiet de pō iebu que accepta est in israd de sanguie Ma borb. tertio tēgitur rō si ue cā pene iustigēde. ibi. Cuius pmissiois bec est cā etc. Hic visio lre iustitiam?

et hieroboas filij iobe regis. Osee filius beeri ad propheta; dicendā spiritus sancto replet est demerato itaqz numero regū achas rex iuda et hieroboas rex isrl dñm derelinquētes vt hystorie regū et palypomenon indicāt etiā israd ydolatrie crimē imperio ac ptate sua admittere coegerunt. Propter qd de ad osee hec lo cutus est dicens. Accipe tibi vrom fornicariam siue fornicationū et fac filios fornicationū. Fornicariam itaqz non locati corpis meretricē: sed gēnlē deū ignoerantem appellat: que dei creatoris sui amore contēpto: symulachorū se subiecit delidētia. Sz cū dei pcepto propheta in hac panisset cōceptū et ea filiū iezrabel pcepit noiare deo pollicente: post breue tēpus sanguineū iezrabel i domo iebu vindicare. Cui pmissiois bec cā est: iebu p beliscū in reges iuncto ad defendēdū sāguine ē

iebū vindicare. i. simlē vindictā accepturū de iebu. qualē accepit de iezrabē. i. sicut vltus fuit de interfectorib naboib qui fa it ciuis iezrabē sic vltetur d iebu. Sanguinem iezrabē. i. sanguine fufum in agro iezrabē vel ciuis iezrabē. in Reg. xxi. Iebu p beliscū in regē iuncto. in Reg. xxi. hoc videtur falsū qz ibi legit q de lileus misit vna de filijs ppharū qui vixit. et nō dō ipe dī iustit? se: qz aueritate eius vnicus ē. Ad defendēdū sāguine. i. vindicā dū: sile iudicū p iuravit nabocho donofor: q dō dēre se de oibus his. Metropolis in regno samarie. i. ciuitas ad cū mēsuras alie ciuitates disponēdā tur: a metros qd est mēsurā et pol qd ē ciuitas. Interemerat. i. interem ppe rat. in Reg. xxi. Memorati. i. achab. 3 De sculsa. interfoē do. in Reg. xxi. Hic dicitur se. in Reg. xxi. Hō fecit a peccat hieroboas etc. Cui pnegote hieroboas. i. nō fuit fili naboib?

sed filius ioas p nepos iebu. iebu enī genuit ioacham: ioachā gēnitio as noas aut gēnit hieroboas. in Reg. xxi. c. Quile etōe cōpcedū id ē i scriptura cōpcedū ē est seq facta pām luorū. in Reg. xxi. Regnavit hieroboas filius ioas regio isrl in samaria. xl. et vno āno: et fecit qd malū est corā dñm: re cessit ab oibus peccatis hieroboas filij naboib: vel mēsuras. Qui lectōe cōpcedū. osee. i. in titulo cū regib iuda. Cū ppho israd. nō. qz in libro isto noie israd decet mibus si gnantur: qz cū essent plures qz alie noie pīs vocatē: due a lic mibus noie iuda. In quibusdā biblīs scribitur bec nonia que sequitur. Regule sunt de sub quib? significatōib? noim ad quas mb? p pphetas sermo dñi dīngat: quoniamqz ad f. mb? tendit pphā: sub his noib? designatur. Lephas samaria: i. ioseph iezrabel: babil et babauen: et iterā iacob qz aut ad duas loquitur mibus sub his noib? sermo pphā: iudat hierlm: bēiamin: dom? dauid: et interdū iacob. Aliquonōs at israd ad totas. xxi. mibus refertur. c. In loco certe: vā at to vel mibus tere. f. fuerat pphus. in Reg. xxi. Patris. i. pau. sile Dañ. v. nabuch o. Patris tuus. i. omne tuus: more scripture que sepe auos et pauos patros vocat. b. proprio pōitur genealogia b Redū datur? significatur. i. b videt dñs iustitē egisse cū iebu: nō est peccauitū effu: dē san guinis naboib: imo meruit vindicādo eā. vnde. in Reg. xxi. Quā stūdiōse egit qd reatus eraret placebat in oculis meis: et eia q erāt in corde meo fecisti cōtra achab: filiū tuū vltis ad quā gē nerandz sedebūt sup thronū israd. mēdo b p sile dicitū ē: qz hē illi punit sūr: qz Naborb interfecit: sic et illi qz dñm dō dū rāt: pñ. in Reg. xxi. Porro iebu nō custo diuit vt abulare i loce

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

iebū vindicare. i. simlē vindictā accepturū de iebu. qualē accepit de iezrabē. i. sicut vltus fuit de interfectorib naboib qui fa it ciuis iezrabē sic vltetur d iebu. Sanguinem iezrabē. i. sanguine fufum in agro iezrabē vel ciuis iezrabē. in Reg. xxi. Iebu p beliscū in regē iuncto. in Reg. xxi. hoc videtur falsū qz ibi legit q de lileus misit vna de filijs ppharū qui vixit. et nō dō ipe dī iustit? se: qz aueritate eius vnicus ē. Ad defendēdū sāguine. i. vindicā dū: sile iudicū p iuravit nabocho donofor: q dō dēre se de oibus his. Metropolis in regno samarie. i. ciuitas ad cū mēsuras alie ciuitates disponēdā tur: a metros qd est mēsurā et pol qd ē ciuitas. Interemerat. i. interem ppe rat. in Reg. xxi. Memorati. i. achab. 3 De sculsa. interfoē do. in Reg. xxi. Hic dicitur se. in Reg. xxi. Hō fecit a peccat hieroboas etc. Cui pnegote hieroboas. i. nō fuit fili naboib?

sed filius ioas p nepos iebu. iebu enī genuit ioacham: ioachā gēnitio as noas aut gēnit hieroboas. in Reg. xxi. c. Quile etōe cōpcedū id ē i scriptura cōpcedū ē est seq facta pām luorū. in Reg. xxi. Regnavit hieroboas filius ioas regio isrl in samaria. xl. et vno āno: et fecit qd malū est corā dñm: re cessit ab oibus peccatis hieroboas filij naboib: vel mēsuras. Qui lectōe cōpcedū. osee. i. in titulo cū regib iuda. Cū ppho israd. nō. qz in libro isto noie israd decet mibus si gnantur: qz cū essent plures qz alie noie pīs vocatē: due a lic mibus noie iuda. In quibusdā biblīs scribitur bec nonia que sequitur. Regule sunt de sub quib? significatōib? noim ad quas mb? p pphetas sermo dñi dīngat: quoniamqz ad f. mb? tendit pphā: sub his noib? designatur. Lephas samaria: i. ioseph iezrabel: babil et babauen: et iterā iacob qz aut ad duas loquitur mibus sub his noib? sermo pphā: iudat hierlm: bēiamin: dom? dauid: et interdū iacob. Aliquonōs at israd ad totas. xxi. mibus refertur. c. In loco certe: vā at to vel mibus tere. f. fuerat pphus. in Reg. xxi. Patris. i. pau. sile Dañ. v. nabuch o. Patris tuus. i. omne tuus: more scripture que sepe auos et pauos patros vocat. b. proprio pōitur genealogia b Redū datur? significatur. i. b videt dñs iustitē egisse cū iebu: nō est peccauitū effu: dē san guinis naboib: imo meruit vindicādo eā. vnde. in Reg. xxi. Quā stūdiōse egit qd reatus eraret placebat in oculis meis: et eia q erāt in corde meo fecisti cōtra achab: filiū tuū vltis ad quā gē nerandz sedebūt sup thronū israd. mēdo b p sile dicitū ē: qz hē illi punit sūr: qz Naborb interfecit: sic et illi qz dñm dō dū rāt: pñ. in Reg. xxi. Porro iebu nō custo diuit vt abulare i loce

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

qz ille fuit filius naboib: iste fuit fil? ioas: nec descendit ab eo: sed a iebu terna generatōe. f. Osee filius beeri. iste fuit d mibu isachar ortus in bethleoth: vt dicit glo. g. Ad pphētā dicendā. de qua dicit hiero. in glo. Partē osee anī captiuitate pphēt alle sub osia et io etban: et ipam ingruēre sub ach as iurisse et ptenā ppter anēdatōes iuderegerisse sub ezechia rege. pphāuit enī ante captiuitates q. f. mibus captiuitate sunt a salmanasar rege chaldorū. de q. in Reg. xviij. b. Acham rex iuda. de quo bētur q. dē d archē. in Reg. xvi. c. q. palypo. xvij. i. Ur bīto. reg. in r. g. xxi. et. xvi. k. Et palypo. q. pal. xvij. de hieroboas nullā firmēno in palypo. in nra māllatōe forte editō. lxx. de eo mēnonē facit. vel sic. l. Ur bīto. reg. indicāt de achā et hieroboas. k. Et palypo. de acham. l. Admittere. i. peccare. m. Propter qd de. ecce cā ppter quā pphāuit. f. mali cia regū et pphē corū. n. Et fac filios fornicatōnū. i. genera filios de fornicaria prius nō fornicādo cū illa. Quidā male habēt fornicar tōis. lxx. etiā nō habēt facis tolle. o. Hō locati. i. extra locati. p. Corpis meretricē. que locat corpus suū ad turpes vsus. fm qz bī stonce accipitur plan? est sensus et d3 suppleti: m: qz aliter cōtranū dī citur in glo. vbi dicit hiero. mirū videt fm sup hie bīstorie cur b dñs iussit: vel cur ppha iussus accipe fornicariā paruentis: neqz dñs rē turpē pcepit: neqz ppha obediēdo peccauit: s3 ponis fornicariā ad pudiciāā renouauit: et manēs in sua bonitate de mala bonā fecit: qd aut in eo fit carnaliter i dñō accipitur spūaliter qui accepit synagogā vni sui imenores. et cū multis dñs gēntū fornicantem. Ezech. xvi. et xxvij. per totū. qz ergo dicitur in glo. qd fornicariā ad pudiciāā reuor euit. ppter b suppleddū ē: qz simul fuit et gēnlis: et fornicaria. i. n fuit nū fornicaria que locauit corp? suū s3 et gēnlis. q. Deo polli cēt. i. pmittere. supple dō mīnādo. r. Sanguine iezrabē i domo

da israd. i. E tra bonis k cordia: fm q legi bo re. r. in. reg. m. Promissa est. aliter exponit. k. Misericordia. leade cōpcedū. f. de qua legitur Osee. i. Domui iuda miserē or: r saluabo eos in dño deo suo. bec saluatio legitur in Reg. xxi. Cū vna nocte pcul? sa sūrī castris al symozus. d. x. m. l. Ob hoc. m. Promissa est misericordia. o. Dicitur eius. ac nēfordium. r. et b ficatē. n. parali. m. aufate omnia im. Explicat expo colat de iera super. fu a a pl pl ta decim pphētaz: pphētaz ossa r. In cū dicitur. Duode tar: cū dicitur. de l ca primū in. r. p. ensabi. duodecim. ossa. ossa r fruct? et noie qz numerū Per denariū vero r. p. m. designatū dō r. p. m. seruau inducitur. vt ps e. duodecimario cōuer tūf. qz tanq pat et charitate dē r. iplo potest dīa ill itacō qui supplār sub pedibus suis nā fuerit. r. r. p. dū qz sicut vltus nō progredit: sic i qz sensibūb? pōt ppheticus lumin seqū futura cōrū doctarā in pime pollabātur vidēre dicitur. i. reg. xxi. vides. vcrū qz l. i. ca. Hō voluntat tūsancto inspiran co tēnū si edū q ac nouit: fm qz dicitur simul dū dū dū sic possidet sic uersale. f. ecclesiā.

da israd. i Domui autem iude. Dic tangitur pmissio fa-
cta bonis k Misericordia leade copbensa. i. tota miseri-
cordia: fm q legit. iij. reg. x. De manu regis assyriozus libera-
to re. i. iij. reg. x. in multis locis. l Ob hoc. i. propter b.
m Promissa est. i. facta pmissio liberacionis. De es echias re.
alter exponit.

k Misericordia
leade copbensa
sbe qua legitur
Osee. i. Domui
iuda miserdoi:
saluabo eos in
dño deo suo. bec
saluatio legitur
iij. reg. x. Qñ
vna nocte pcul-
satis i castris as-
syriozus. d. xxv.
milia.

l Ob hoc. i.
m Promissa est
misericordia.

o Quia echias re. sublati p dolis. iij. reg. xvij.
o Pater eius acham. p Templi dei purgasse. per electio-
ne sordium. et ex hoc purificati: unde subditur. q Et puri-
ficasse. q. parali. xxix. Ad idate domi dñi dei patru nostroru
auferte omnem immundiciam de omni sanctuario.

Explicat expositio istius plogi. Incipit postilla Mi-
colai de lra super oseeam pphetiam.

Quoddecim prophetarum ossa pullulant de loco
suo. Eccl. xlii. Sicut in libro psalmoz psalmi
a diuersis auctoribus copositi in vno libro co-
plectuntur: qui dicit liber psalmoz: vt ibide fuit
plenus declarati: sic pphetie duodecim pph-
etar in hoc libro reponuntur qui dicit liber duo-

decim pphetar: de quo pot accipi verba ppositi: duodecim p-
phetar ossa re. In q duo notatur i generali. s. auctoz qualitas
cu dicitur. Duodecim pphetar ossa pullulant. et libri bui vni-
tate: cu dicitur. de loco suo. q. hic coartantur qñ in vno loco. Cir-
ca primu in. xij. pphetis qñ notatur. s. numerus: cõuenit
enim. duodecim versus inspicies. Prophezar virtus stabili-
tas. Ossa: et fructus. p silens. Pullulant. Circa primus satis ps
et notat q numerus duodenarius et denario et binario pponit
Per denariu vero. x. pcepta decalogi: p binariu aut dilectio dei
et primi designatur. Ille prophe. x. pcepta decalogi et dilectio de-
dei et primi seruauerunt: et alios ad hanc obseruantiã efficaciter
inductur. vt ps ex pcessu huius libri: propter qd sub numero
duodenario cõuenienter colliguntur: et id in. xij. patriarchis figu-
ratur. q. tanq patres fideles ppli ipsi ad obseruantiã decalogi
et cõuenienter dei et primi verbis et opibus inuitauerunt: deo de
ipis potest dici illd Gen. xxxv. Erut filij iacob duodecim. Per
iacob qui suppletator: interpretatur: pple de oibus presidens et
sub pedibus suis tenens intelligit: cuius filij per adoptiois gra-
tia fuerunt illi. xij. prophe. et sic ps primu. Circa fm cõsideran-
dũ q sicut versus corporalis stat ad superficiẽ vni corporis: et vltra
nõ progredit: sic intellectus naturali cognoscit stat ad illud qd
q sensibilibus pot cognoscit nec vltra pot pgradi. Sicut intellectus
ppheticus lumine diuino cõfortat: pgradi vltra. s. ad cogno-
scendũ futura cõtingentia: cordiũ occulta et filia: sicut pleni fuit
deklarati in principio libri psalmoz: et id prophe. et antiquus ap-
pellabatur videtes: q. videbat illa que alijs erant occulta. s. qd
dicitur. i. reg. ix. Qui est prophe. dicitur bodie vocabat. olim
videns. vt dicit q. hoc fiebat virtute diuina: deo dicit. q. Petri
i. ca. Nõ voluntate humana allata est aliqñ pphetia: sed spiri-
tus sancto inspirati locuti sunt sancti dei doctores: et sic ps fm. Cir-
ca totu s. idã q accipiedo generaliter ecclesiã. Vna est vt. re.
ac nouit: fm q dicit Greg. omnia. vij. Quis patras familias re-
ctus similitudine tenet q. cõditos nostros: qui eos quos condi-
dit sic possidet sicut dñs subditos in domo: qui by vineam vni-
uersale. s. ecclesiã. que a prio abel iusto vsq ad vltimu dicitur q

monstrat Explicat prologus
Incipit argumentum in eundem.
See crebro nominat e-
o phrai: samaria ioseph:
iezrahel: et vxore fornicat-
ria: et fornicationis filios: et adulte-
ram cubiculo clausam mariti mul-
to tpe sedere viduam et sub veste
lugubri vin ad se reditum prestol-
lan. Explicat argumentum.

in fine mudi nasciturus e quot sanctos protulit quasi rot palmites mi-
sit: et sicut est vna ecclesia sic est vnum ecclesie corp. bui aut corporis
robore tempore vteris testameti cõstitit in sanctis pphetis: propt qd
merito dicitur: bui corpus ossa. Et id in psona bui corpus dicitur m-
stice sancti iob. Qñ s. et ueris cõpessime. Quia corp ecclesie ve-
teris testa. cõpactũ fuit

Incipit liber osee prophete.
Capitulum. j.
Erbu dñi i qd factu
e ad osee filiu beeri
in diebus osie: ioa-
than: achas: ezechie
regum iuda: et in diebus hieroboã
filii ioas regis israel. Incipium
loquedi domino in osee. Et dixit
dominus ad osee Hade sumeti-

trum optimum: sed etiam post mortem: et facient vsq ad finem mundi
per doctrinã eorum in hoc libro contentã: propter qd merito dicuntur
continue pullulare: propt qd de quolibet eoru pot dici illd. Eccl. l. c.
Quasi olua pullulans: et quasi cupressus in altitudine se extollens.
Per pullulationẽ oliue intelligitur fructificatio pinguedinis gratie i
vita pñenti: et per altitudinẽ cupressi cõsecutio beatitudinis in futuro:
et vtrq consequuntur fideles vita eoz imitando et doctrinã implendo
et patet quartũ et per cõsequens rota pars pãa principalis. Circa scõs
in quo notat libri vnitã cõsiderandũ q. isti duodecim pphetes vno
spiritu fuerunt inspirati: et ad vnu finem similis ordinati: et ad inuices
cõuenienter vni: propter qd deceter sunt in eodẽ libro collocati qñ
ad eoz doctrinã: qd notatur in vnitã loci cu dicitur. De suo loco. de
quo pot eponi qd dicitur Job. xxvij. Quis locus est in quo pñatur
in sacra scriptura: per aux intelligit sapiẽtia diuina que fuit istis pro-
phetis. et sicut munera auri plumbus portõibus colligit et in vna for-
nace ad pñadũ pñitur et sic in vnam massã redigit: sic sapiẽtia diuina
in istis plumbus pphetes refulgens in hoc libro colligit ad instruci-
onem fidelium et in pñenti cognoscit deus per fidẽ: et in futuro per aprã
visionẽ ad quã nos pducit qui cu patre et spũcõ viuut et regnat in se-
cula seculoz Amen.

In prologo. xij. prophetarum vbi dicitur. Sicut i libro psalmoz
psalmi a diuersis auctoribus compositi re.

Secundũ suam beati augu. oim psalmoz in psalterio cõten-
toz auctoz fuit ipse dauid: licet quidã psalmi ab alijs inu-
lentur: vt asaph et filius choze: et b. m. d. que quidẽ sententia
ly est ab aliquib cõtradican: nihilominus probabilior videt et notat
prout sufficenter fuit declarati in additiõib sup ps. i. Replica.
In pñatione. xij. prophetar postill. dicit. Sicut psalmi a plu-
ribus edn cõtinentur in vno libro psalmoz. ita iste prophe-
tie ponit in vno libro prophetar. Contra quod Burgen.
dicit oim psalmoz dauid fuisse auctoz fm opinionoz beati
augu. Quid aut mibi videat ad concordãdũ opinionoz sanctoruz do-
ctoꝝ Aug. et Hiero. vide supra circa primus psalmum in correctio.

Capitulum. i.
Erbu dñi. liber iste in. xij. partes diuiditur: s. xij. pro-
phetas: et sunt partes note. pãa aut pars in qua conti-
netur prophe. osee diuidit in probemiu et tractatus
qui incipit ibi. Incipiu loquedi. In probemio prio
ostenditur prophe. gen: cu dicitur. b Ad osee. s.
liu beeri. et fuit iste beeri prophe. sicut et filius hies et prophe. non
beatur: sicut nec de multis alijs qui in scriptura prophe. uoiant.
bñt est prophe. pro regular: q. qñ in principio alieni prophe. pãa
nomẽ exprimit: prophe. fuisse intelligitur. scõ ostenditur prophe.
reput: cu dicitur c In diebus osie iathan acham et ezechie reguz
iuda. reponit est istoz quatuor prophe. d In diebus hiero-
boã filii ioas. iste est hieroboã fuit rex israel et noiatur hic: q. regna-
uit cã osia rege iuda. xlii. annis. e Incipiu. Incipit tractat
et diuiditur in duas partes: q. prio prophe. et nō solũ verbis sed etiã
CCii

ne leby. qualẽ acce-
tib naboib quifa-
uinem iez rabel. i.
rab d. iij. Reg. xxi.
hoc videtur falsũ
q. ibi legit q. be-
liscus misit vna
de filiis ppharũ
qui vngit eũ. rñ
do ipse di sumis-
se: q. auccoritate
eius vincus e.
Ad defedẽdũ
sãguinẽ. i. videtũ
dũ: sile iudib p-
surauit nabucho-
donosor: q. dñs
deret se de oibus
bis.
y Metropolis
in regno samarie
i. ciuitas ad cui-
mẽsuras alie ciui-
tates disponẽdã
tura metros qd
est mẽsurã et pol-
qd e ciuitas.
f Interemerat.
i. interem pece-
rat. iij. reg. xxi.

g Adenoti. f.
achab. s. De
sculler. interioe
do. iij. reg. ix.

a Dñs dicitur
se. iij. reg. x. Nõ
fecit a peccant
hieroboã oc.

b Quia pñote
hieroboã. istẽd
fuit fili nabab
ait ioacham: ioachã
reg. xij. c Quile
is est seq facta panũ
filius ioas regis ist
ũ est corã dñõ: non re-
abab: vel melius.
cũ regib iuda.

israd decem tribus s.
dñis vocatũ: duc a
scribitur bec notula
guificatõib noim ad
f. quoniamqz ad. s.
mãtur. i. ephraim samar-
en: et itordã Jacob qñ
ib sermo pñat iuda:
iacob. Aliquoties et
In loco certe: vt oc
iij. reg. xxi.

Pater tuus. i. amos
auos patres vocat. s.
danur significatur. i. b
eccauitru effusõ e san-
vnde. iij. reg. x. Quia
in oculis meis: et etiã q
tui vsq ad quã ge-
no b pñe dicitur: q. sic
et isti q. dñm dicitur
diuit vt abularã i legẽ